

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14518,Spoleczny-Fundusz-Pomocy-Pracowniczej.html>
19.05.2024, 13:24

Spółeczny Fundusz Pomocy Pracowniczej

Hasło wydrukowane w **Tom V**

Spółeczny Fundusz Pomocy Pracowniczej (SFPP), inicjatorami powołania Spółecznego Funduszu Pomocy Pracowniczej byli ks. Władysław Palmowski i Stanisław Malara, którzy nad przygotowaniem zasad jego działania pracowali już od przełomu X i XI 1982. Ostatecznie założenia i regulamin Funduszu zostały przez nich ustalone w noc sylwestrową 1982/1983 i od pocz. 1983 fundusz rozpoczął swoją działalność. Była to struktura prowadząca w Kombinacie Huta im. Lenina, jak i w innych nowohuckich zakładach pracy zakonspirowaną statutową działalność związkową. Fundusz zajmował się wypłacaniem związkowych świadczeń, tj. zapomóg na wypadek urodzin i zgonów, pomocą finansową dla najbardziej potrzebujących, finansowaniem kolonii dla dzieci członków itp. Jego załączkiem był istniejący od pocz. 1982 na niektórych wydziałach HiL Fundusz Pomocy Strajkowej, który doraźnie udzielał pomocy finansowej, na przykład rodzinom internowanych lub aresztowanym hutnikom.

Działał przez siatkę skarbników, a gł. kasa znajdowała się u osoby spoza Zarządu funduszu. Dostęp do niej mieli gł. skarbnik i członek Tajnej Komisji Robotniczej Hutników. Zarazem łącznik TKRH wchodził w skład Zarządu, dzięki czemu hutnicza struktura podziemna miała kontrolę nad finansami i rozliczeniami funduszu.

Początkowo fundusze zgromadzone w ramach kasy centralnej SFPP dzielono w sposób następujący: 40 proc. składek przeznaczano na pomoc dla osób represjonowanych, 10 proc. na niezależną informację, zaś 50 proc. pozostawało na wydziałach w celu realizacji świadczeń statutowych. W wyniku reorganizacji w III 1985 proporcje zostały zmienione i 30 proc. składek zasilało tzw. centralny fundusz, z którego

m.in. opłacano kolegia ds. wykroczeń, pomagano rodzinom represjonowanym, wyrzuconym z pracy oraz wspierano niezależną prasę, a 70 proc. rozprowadzano na wydziałach w postaci świadczeń statutowych.

Działalnością funduszu objętych zostało 6-7 tys. pracowników, w tym również spoza HiL, m.in. z Mostostalu, Budostali, MPK, Elektromontażu, Montinu, Szpitala im. Stefana Żeromskiego, przychodni i nowohuckich szkół. Członkowie funduszu otrzymywali legitymacje członkowskie, na których zapisywane były kryptonimy ich zakładów/wydziałów w formie męskich imion oraz nr członkowski. Jako dowód wniesienia miesięcznej składki członkowskiej w legitymację wklejano znaczki, które członkowie SFPP otrzymywali od skarbników. Co roku zmieniano kolor znaczków: 1983 - czerwony; 1984 - niebieski; 1985 - niebiesko-zielony; 1986 - pomarańczowy; 1987 - pomarańczowy z zielonym nadrukiem; 1988 - złoty z napisem „Solidarność”.

Przewodniczącym SFPP był S. Malara. 1989 fundusz zakończył działalność i rozliczył się po reaktywowaniu „S”.

Rozpracowywany przez p. V DUSW w Nowej Hucie w okresie II 1984 - XII 1988 w ramach SOR krypt. Fundusz.

Ewa Zając, Andrzej Malik

[Kraków](#), [Nowa Huta](#), [NSZZ "Solidarność"](#), [Region Małopolska](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)